

ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมืองหลวง

RESLISTIC BENEATH CONCIOUSLY OF SOCIAL

คณาจารย์

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 40806
วัน, เดือน, ปี 2.7.11.8. 2544

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์

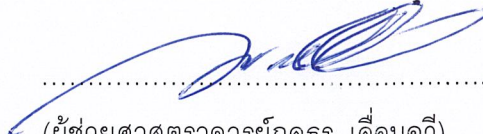
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชุน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงห์เสนี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อติดา จันฝั่งเพชร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

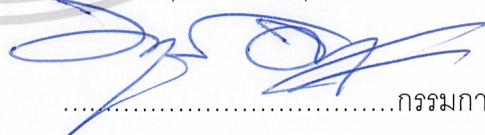
..... กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์กันจนา ดำไสสี)

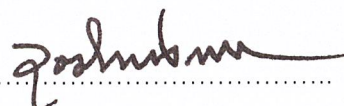
..... กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

..... กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..... กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตโร)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ (อาจารย์วุฒิกกร คงคา) ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมือง (Reslistic Beneath Conciouly of Social)
ชื่อ	นายอัคคเดช คลสุข
สาขาวิชา	จิตรกรรม
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2543
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ วุฒิกร คงคา

บทคัดย่อ

สภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วไปตามกระแสแห่งวัตถุนิยม ทำให้ผู้คนในสังคมเมืองหลวงต้องเร่งรีบ คำนึงในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของตัวเองเป็นหลัก โดยการเก็บสะสมทรัพย์สินเงินทองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ จนเกิดความห่างเหินและความสัมพันธ์อันดีที่เคยมีต่อกันทางด้านจิตใจที่ขาดหายไป ระหว่างบุคคลต่อบุคคลในสังคมรวมถึงบุคคลรอบข้างในสถาบันครอบครัว จนเกิดเป็นความล้มเหลวและเป็นปัญหาที่กลับมาสร้างภาระให้กับผู้คนในสังคมส่วนใหญ่ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง การไม่รับรู้ ความเป็นไปในสภาพสังคมของผู้คนรอบข้าง ตลอดจนความรู้สึกเหงา ที่มีในจิตใจของตัวเอง จนเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่สะท้อนภาวะอารมณ์ภายในจิตใจดังกล่าว โดยสื่อผ่านรูปทรงของคนในลักษณะอาการ ท่าทางต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นและรู้สึกได้ถึงความเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง อันเป็นภาวะอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดจากผลกระทบทางสังคม ในลักษณะงานที่เหนือจริง (SURREALISM) โดยผ่านกระบวนการทางสาขาจิตรกรรมสีน้ำมัน (OIL COLOUR) – อคริลิก (ACRYLIC) บนผ้าใบ ผลงานได้ถูกพัฒนาและแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งในด้านการแทนค่าความหมายตามแนวความคิด และด้านองค์ประกอบตามจุดประสงค์ในการสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อ “ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมืองหลวง”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของโครงการศิลปนิพนธ์ในการศึกษาหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา ๒๕๕๓ ในหัวข้อ “ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในเมืองหลวง” โดยมีแนวคิดที่จะแสดงถึงสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกภายในของผู้คนที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมเมืองมาสร้างสรรค์ เนื้อหาและผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลอื่น ๆ ที่กำลังศึกษาและสร้างสรรคงานศิลปกรรมในทำนองเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณภาควิชา วจิตรศิลป์ ที่ให้สถานที่ในการศึกษาและปฏิบัติงาน ศิลปนิพนธ์ ตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทวิชาความรู้ให้โครงการศิลปนิพนธ์ ของข้าพเจ้าสำเร็จด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ ๑	๑
บทนำ	๑
ความสำคัญของโครงการ	๑
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	๓
ขอบเขตของโครงการ	๓
๑. ด้านเนื้อหา	๓
๒. ด้านรูปแบบ	๓
๓. ด้านวิธีการสร้างสรรค์	๔
บทที่ ๒	๕
ความมั่นคงใจและแนวความคิดสร้างสรรค์	๕
ที่มาของความมั่นคงใจ	๖
แนวความคิดสร้างสรรค์	๖
บทที่ ๓	๗
การดำเนินงานและกระบวนการสร้างสรรค์	๗
ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล	๗
การสร้างภาพร่าง	๗
การพัฒนาภาพร่าง	๘
บทที่ ๔	๑๑
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	๑๑
วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	๑๑
เนื้อหา	๑๑
รูปแบบ	๑๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

รูปทรง	๑๒
น้ำหนัก	๑๒
พื้นผิว	๑๓
เส้น	๑๓
สี	๑๓
พื้นที่ว่าง	๑๔
วิธีการสร้างสรรค์	๑๕
การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	๑๕
รายละเอียดของภาพในผลงานศิลปนิพนธ์	๒๘
บทสรุป	๓๓
ประวัติการศึกษาและการแสดงผลงานศิลปะ	๓๔

บทที่ ๕

สารบัญภาพ

หน้า

๒๐

๒๑

๒๒

๒๓

๒๔

๒๕

๒๖

๒๗

๒๘

๓๐

๓๑

๓๒

ภาพประกอบข้อมูลที่ ๑

ภาพประกอบข้อมูลที่ ๒

ภาพประกอบข้อมูลที่ ๓

ภาพแสดงเรื่องของรูปทรง สี พื้นผิว เส้น น้ำหนัก พื้นที่ว่าง

ภาพร่างชุดที่ ๑

ภาพร่างชุดที่ ๒

ภาพร่างชุดที่ ๓

ภาพร่างชุดที่ ๔

ภาพผลงานภาพที่ ๑

ภาพผลงานภาพที่ ๒

ภาพผลงานภาพที่ ๓

ภาพผลงานภาพที่ ๔

บทที่ ๑

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบัน การมีชีวิตอยู่ท่ามกลางสังคมมนุษย์อันวุ่นวายสับสน เต็มไปด้วยการแข่งขัน แข่งแย่ง ชิงดีชิงเด่น โดยมีสิ่งที่มีมนุษย์สมมุติขึ้นเพื่อ เป็นแรงบันดาลใจให้มีพลังในการต่อสู้ในชีวิตประจำวัน สิ่งที่สังคมมนุษย์ได้กำหนดไว้ นั้นคือ “เงินตรา” ซึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นสิ่งจำเป็นขั้นพื้นฐานอันได้แก่ปัจจัย ๔ ตลอดจนสิ่งที่เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกทางเทคโนโลยีที่สังคมมนุษย์ได้สร้างขึ้น สิ่งอำนวยความสะดวกรวมถึงปัจจัย ๔ สามารถบ่งบอก ฐานะ หน้าที่ การงาน ของผู้ที่เป็นเจ้าของได้ว่าบุคคลนั้นอยู่ในสถานภาพระดับใดในสังคม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ ผู้คนในสังคมมีจิตสำนึกไปในทางทำนองเดียวกัน นั่นคือ คิดสะสมทรัพย์สินที่มีค่า เป็นของตัวเองให้มากที่สุด เพื่อที่จะได้สนองความอยากในจิตใจ การมีหน้าตาฐานะ อันมั่นคงในสังคม จนทำให้หลงลืมผู้คนรอบข้าง คิดถึงแต่ตัวเองเป็นหลัก ก่อให้เกิด ความล้มเหลวของสถาบันที่เป็นโครงสร้างหลักของสังคม นั่นคือ “สถาบันครอบครัว” ซึ่งเป็นที่มาของความห่างเหิน ความเย็นชา ตลอดจนความอบอุ่น ผูกพันที่เคยมี ได้หดหายไป ก่อให้เกิดความเหงา โดดเดี่ยว ว้าเหว่ ไม่ได้รับการใส่ใจจากสมาชิก ในครอบครัว ความเป็นอยู่ในสถาบันครอบครัวดำเนินไปด้วยคำว่า “หน้าที่” ที่จะต้อง ปฏิบัติแก่กันอย่างเสียมิได้ ใช้จ่าย หรือสิ่งของที่มีค่าเป็นตัวเชื่อม แต่ความหวังใย ที่จริงใจกลับไม่มีต่อกัน หนทางออกเมื่อเวลามีปัญหาแต่เฉพาะบุคคลจึงจำเป็นต้อง แก้ไขเอง หาทางออกเอาเอง หันไปปรึกษาใครไม่ได้ เพราะไม่มีความมั่นใจว่าใคร จะมาตลอดเวลาหนึ่งฟังปัญหาของตัวเอง จึงเกิดช่องว่างระหว่างบุคคลต่บุคคล จากนั้น ความเครียด คิดมากจะเข้ามามีบทบาทอยู่ในจิตใจ รู้สึกว่าตัวเองไร้พลังไม่มีความมั่นใจ อยู่ในโลกนี้ตัวคนเดียว เก็บตัว เกิดความเจ็บปวดจากการที่คิดไปเองว่าไม่มีใคร ให้ความสำคัญ จึงคิดหาทางออกด้วยการเรียกร้องให้ผู้คนในสังคมหันมาสนใจด้วยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำร้ายร่างกายตัวเอง การติดยาเสพติด การคิดฆ่าตัวตาย การเก็บตัวอยู่คนเดียวเงียบ ๆ เป็นเวลานานหลายวัน เป็นต้น

พฤติกรรมเหล่านี้กลับกลายเป็นปัญหาสังคม สร้างความเดือดร้อนแก่ส่วนรวม โดยทวีความรุนแรงขึ้นทุกวัน

ความสำคัญของโครงการ

จากผลของการที่มนุษย์คิดแต่หาทางสะสมวัตถุสิ่งของมีค่า เพื่อให้ตัวเองเป็นที่ยอมรับในสังคมอย่างสง่า ภาคภูมิใจ และมีเกียรติ จนทำให้หลงลืม และขาดสามัญสำนึกที่ดีที่มนุษย์ควรจะมีต่อกัน นั่นคือ ความห่วงใย ความผูกพันทางสายเลือดของผู้ใกล้ชิด การรับฟังปัญหาของผู้อื่นและพร้อมจะช่วยเหลือ จนทำให้เกิดความแตกร้างทางด้านสภาพจิตใจของมนุษย์ด้วยกันเอง และในปัจจุบันสังคมไทยของเราก็กำลังเผชิญปัญหานี้อยู่เช่นกัน ภาพที่เห็นได้ชัดเจนคือ ความล้มเหลวทางสถาบันครอบครัวที่เกิดช่องว่างระหว่างบุคคลต่อบุคคล การขาดความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน เมื่อเกิดปัญหาต้องการความคิดเห็นหรือต้องการความช่วยเหลือตลอดจนต้องการความรู้สึกห่วงใย วิธีที่ปฏิบัติในการแก้ปัญหากลับใช้ทรัพย์สินเงินทอง เป็นเครื่องช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปทุกครั้ง ผลที่ตามมาคือ สมาชิกในครอบครัวเกิดความห่างเหิน เย็นชา มีความรู้สึกไม่ไว้วางใจในการปรึกษาแก้ปัญหา เก็บตัว เกิดความเหงา ฟุ้งซ่าน ขาดความมั่นใจ และเมื่อไม่มีใครมาคอยชี้แนะด้านความคิด และการกระทำ ความคิดอ่านจึงเป็นไปอย่างไม่มีสติ เริ่มคิด เริ่มเครียด จึงคิดหาทางพ่นคลายให้ตัวเอง ด้วยการพึ่งพาเสพติดเพื่อที่จะมีโลกในจินตนาการของตัวเอง แม้กระทั่งการคิดฆ่าตัวตาย

พฤติกรรมเหล่านี้กลายเป็นปัญหา และสร้างภาระให้กับสังคมอย่างมากมาย ชาวบ้านมีความคิดว่า ถึงเวลาแล้วที่ผู้คนในสังคมไทย ควรจะกลับมาให้ความสำคัญต่อสถาบันครอบครัวอันเป็นโครงสร้าง และพื้นฐานหลักของสังคมให้มากกว่าที่เป็นอยู่

ลคบทบาทของวัตถุ ทรัพย์สิน เงินทอง ในการที่จะใช้แก้ปัญหา แต่ควรจะสละเวลาในการรับฟัง แก้ปัญหา และเติมเต็มให้กันและกัน ความเต็มทีในการที่จะช่วยเหลืออย่างจริงใจ และเติมกำลัง การให้อภัยและกำลังใจเมื่อยามที่เกิดความผิดพลาด เหล่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเป็นตัวเสริมสร้างความมั่นใจ ความสบายใจ ไร้ช่องว่างระหว่างความคิด และ ตัวบุคคลลงได้อย่างดี ความเหงา โดดเดี่ยว ไร้พลังทางความคิดสร้างสรรค์ และ ปัญหาที่จะตามมาคงจะค่อย ๆ หดไปจากสังคมไทย

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความรู้สึกจริงที่อยู่ภายในจิตใจสำนึกของผู้คนในสังคม เมืองในเรื่องของความเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง ไร้พลังตามที่ข้าพเจ้าได้ประสบและ พบเห็น รวมถึงได้รับรู้ความรู้สึกเหล่านี้จากตนเอง และผู้คนรอบข้างโดยการสร้างสรรค์สื่อออกมาในงานจิตรกรรมรูปแบบเหนือจริง

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานในรูปแบบเฉพาะตัว โดยสร้างรูปทรงของผู้คน ในลักษณะอาการที่ต่างกันออกไป ในลักษณะ (นั่ง - นอน) ตะแคง, ซันเข้า, กอดเข้า, นอนกอดดอก, ท้าวแขนท้าวคาง เพื่อให้รู้สึกเกิดความเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว ไร้พลัง ด้วยการเพิ่มความรู้สึกส่วนตัวผ่านลงไปในรูปแบบเหล่านี้ โดยวิธีการระบายสีน้ำมัน (OIL COLOUR) – อคริลิก (ACRYLIC) บนผ้าใบ ในแนวเหนือจริง (SURREALISM)

๑. ด้านเนื้อหา

ต้องการแสดงความรู้สึกโดดเดี่ยว อ้างว้าง เหงา ไร้พลัง ไม่รับรู้ต่อสิ่งรอบข้าง นิ่ง (STATIC) ไม่เคลื่อนไหว

๒. ด้านรูปแบบ

ข้าพเจ้านำลักษณะการ ท่าทาง ที่สร้างความรู้สึกว่างเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว เป็นท่วงท่าที่มีการบิดเอว คอพับ การกอดเข้า การเอี้ยวตัวที่ผิดธรรมชาติ เพื่อต้องการ แสดงออกในด้านอารมณ์อย่างเต็มที่ นำรูปทรงของผู้คนมาวางทับซ้อนกันบ้าง เพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งในด้านของการรวมกลุ่ม แต่กลับมีบรรยากาศรอบข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือการเขียนเพื่อการศึกษาก็ตาม ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปบนเว็บไซต์ทางการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่เป็นพื้นที่ว่าง นิ่ง (STATIC) ไม่มีการเคลื่อนไหว หรือการตีตารางเป็นช่อง ๆ เพื่อเน้นถึงความโดดเด่น การอยู่ในโลกของตัวเองในลักษณะตัดทอน ตัดเจาะเป็นช่อง เน้นให้เห็นเป็นบางส่วนของแต่ละรูปทรง โดยยังคงลักษณะนิ่ง (STATIC) ใช้สีบนตัวของรูปทรงคนให้มีน้ำหนักที่เข้มจัด เพื่อต้องการความกดดัน และใช้สีอ่อนหวานในพื้นที่ว่าง ให้สีแทนค่าของเมืองที่เต็มไปด้วยสีสันที่ผิดธรรมชาติ โดยลักษณะเนื้องานเป็นการจัดวางระหว่างพื้นที่ว่างกับรูปทรง ให้มีความขัดแย้งระหว่างรูปทรงที่เป็นลักษณะธรรมชาติ มีรอยฝีแปรงกับพื้นที่ว่างที่ราบเรียบ กับสีที่มีการไล่น้ำหนัก ผลกระทบ

๓. ด้านวิธีการ

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานโดยการระบายสีน้ำมัน (OIL COLOUR) – อคริลิก (ACRYLIC) บนผ้าใบในลักษณะเหนือจริง (SURREALISM)

บทที่ ๒

ความบันดาลใจ และแนวความคิดสร้างสรรค์ที่มาแห่งความบันดาลใจ

ในชีวิตช่วงวัยเด็ก ข้าพเจ้าได้มีโอกาสพักอาศัยอยู่ในชนบทเป็นเวลาหลายสิบปี ซึ่งนับว่าเป็นช่วงเวลาที่ยาวนาน ไม่อาจหาได้จากที่อื่น ความผูกพันที่ผู้คนมีรอยยิ้ม สดใส ไปมาหาสู่กันอย่างสม่ำเสมอ มีการช่วยเหลือลงแรงกันเป็นประจำ ภาพแบบนี้ คือสภาพที่แท้จริงของคนไทยในชนบท แต่ในปัจจุบันเริ่มจะหมดไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองใหญ่ ๆ อย่างกรุงเทพฯ จะหาความอบอุ่นที่จะก่อเกิดขึ้นในใจไม่มีเลย

ในปัจจุบัน ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่ต้องดำรงชีวิตอยู่ในเมืองหลวงแห่งนี้ สภาพแวดล้อมชนบทในอดีตที่ยังอยู่ในความทรงจำ แตกต่างกับสิ่งที่พบเจอในปัจจุบัน อย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของมลพิษ ที่อยู่อาศัย การดำรงชีพและการเดินทางสัญจร ด้วยรถโดยสารประจำทางที่อัดแน่นไปด้วยผู้คนมากมาย แต่กลับขาดซึ่งความสัมพันธกัน จึงดูเหงา อ่อนเปลี้ย ห่อเหี่ยว ไร้พลัง ท่าทางการเดินที่ไม่มีชีวิตชีวา ไร้อารมณ์ ลักษณะอาการเหงาหงอยของผู้คนที่นั่งรถโดยสาร หรือตามสถานีขนส่งต่าง ๆ จะมีลักษณะ นั่งกอดเข่า ท้าวคาง นอนเหยียดยาว เพื่อรอคอยการเดินทาง แต่ทุกคนรวมทั้งข้าพเจ้าดูเหมือนว่าสิ่งที่ดำเนินอยู่เป็นเรื่องปกติวิสัย เป็นเรื่องของตัวบุคคลไม่มีความเกี่ยวข้องกันและกัน ข้าพเจ้ามีความรู้สึกถึงความเหงา เย็นชา ความโดดเดี่ยวได้ออกมาจากตัวข้าพเจ้า และผู้คนรอบข้าง น่าประหลาดที่ผู้คนในสังคมเมืองดูเหมือนกับว่าจะได้ทำบางสิ่งที่สำคัญขาดหายไปจากจิตใจ นั่นคือความเอื้ออาทร ห่วงใย ความเป็นมิตร และรอยยิ้มอันสดใสแต่กลับมีความไม่ไว้วางใจต่อผู้คนที่อยู่รอบข้างเข้ามาอยู่ภายใต้จิตสำนึกแทน

ข้าพเจ้าอาศัยอยู่กับครอบครัวในเมืองหลวงแห่งนี้ มีความรู้สึกที่ห่างเหินกับสมาชิกในครอบครัว อาจเป็นเพราะข้าพเจ้าอาศัยอยู่ต่างจังหวัดมาแต่เด็ก จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีความคิดไปเองว่าข้าพเจ้าอยู่ตัวคนเดียวไม่มีความผูกพันกับใคร ทุกคนไม่มีเวลาให้กันและกัน ไม่มีใครสนใจใคร ทุกคนในบ้าน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีโลกส่วนตัวของตัวเอง เวลามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นต้องแก้ไขด้วยตัวเอง ข้าพเจ้าจึงรู้สึก เหนงา อ่างว้าง โดดเดี่ยวในบางครั้ง ทำให้บางขณะก็มีความคิดที่จะพึ่งพาอาศัย หรือทำอะไรบางอย่างให้สมาชิกกลับมาให้ความสำคัญกับตัวข้าพเจ้าบ้าง แต่นั่น เป็นความคิดชั่ววูบหนึ่ง แต่สิ่งที่ยังคงอยู่คือความเหงา โดดเดี่ยว ไม่ไว้วางใจผู้คนรอบข้าง ที่ยังไม่หมดไปจากจิตใจสำนึกของตัวข้าพเจ้า

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมือง ที่มีความเหงา อ่างว้าง ไม่รับรู้ต่อสภาพรอบข้าง โดยผ่านรูปทรงของผู้คนในลักษณะอาการ ท่าทาง อิริยาบถที่ต่างกันไป เช่น การกอดเข้า ท่าคาง การนอนกอดอก ที่สื่อไปในทางให้ความเหงา ไร้พลัง อ่างว้าง โดยสังเกตจากผู้คนรอบข้างตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น บนรถโดยสารประจำทาง สถานีรถไฟ ผู้คนตามสวนสาธารณะ ด้วยการจับวางรูปทรงที่สร้างขึ้นใหม่ ให้มีลักษณะผิดธรรมชาติ เพื่อนั้นถึงอารมณ์ความรู้สึกให้ชัดเจน โดยนำมาซ้อนต่อกันให้เป็นกลุ่ม แต่สร้างบรรยากาศที่เจ็บเหงา โดดเดี่ยว ถึงแม้จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก็ตาม โดยใช้สีของรูปทรงให้มีน้ำหนักที่เข้ม และให้พื้นที่ว่างมีน้ำหนักสีที่อ่อน เพื่อสร้างบรรยากาศที่เจ็บเหงา และหยุดนิ่ง หรือการตัดทอนรูปทรงเจาะขยายเฉพาะบางส่วน และกั้นด้วยตารางช่องสี่เหลี่ยมซ้ำกันหลายช่อง เพื่อสร้างความรู้สึกโดดเดี่ยว อยู่ในโลกของตัวเอง ในจินตนาการที่คับแคบ โดยยังคงใช้รูปทรงกับพื้นที่ว่างเป็นหลัก โดยผ่านวิธีการทางจิตรกรรมสีน้ำมัน (OIL COLOUR) – อคริลิก (ACRYLIC) บนผ้าใบ ด้วยแนวเหนือจริง (SURREALISM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๓

การดำเนินงาน และการสร้างสรรค์ผลงาน

การดำเนินงาน มีจุดเริ่มต้นจากความรู้สึกภายใต้จิตใจของข้าพเจ้าที่มีความรู้สึก
เหงา โดดเดี่ยว อีกทั้งยังรับรู้และสัมผัสได้ถึงสภาพจิตใจเช่นนี้จากผู้อยู่รอบข้าง
ที่มีต่อสภาพสังคมเมือง รูปแบบผลงานจึงมีที่มาจากความรู้สึกภายในแล้วสร้างออกมา
ให้เห็นเป็นรูปแบบของ ๒ มิติ โดยผ่านกระบวนการทางสาขาจิตรกรรม สีน้ำมัน
(OIL COLOUR) – อคริลิก (ACRYLIC) บนผ้าใบ โดยสร้างให้เข้าไปในลักษณะ
เหนือจริง (SURREALISM) เพื่อต้องการแสดงถึงภาวะอารมณ์ข้างในจิตใจอย่างเต็มที่

ขั้นตอนการศึกษาหาข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมด มาจากการที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นสภาพลักษณะอาคาร อิริยาบถ
ของผู้คนตามสถานที่ต่าง ๆ ในสังคมเมืองหลวงแห่งนี้ อีกทั้ง รวมถึงท่าทางของตัวเองใน
บางเวลาที่ส่อไปในลักษณะของความเหงา โดดเดี่ยว ไร้พลัง นิ่ง (STATIC) ไม่รับรู้
ต่อผู้คนรอบข้างไม่ว่าจะเป็นการ นิ่ง กอดเข้า กอดอก นอนพิง ท้าวคาง
นอนเหยียดยาว เป็นต้น ท่าทางเหล่านี้เป็นไปแบบลักษณะเฉพาะตัว เฉพาะอารมณ์
ของบุคคลนั้น ๆ และได้เก็บสะสมบันทึกไว้ในความทรงจำของข้าพเจ้า จากนั้นจึง
ถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่าย โดยใช้ตัวของข้าพเจ้าเป็นต้นแบบในการศึกษาข้อมูล
รายละเอียดต่าง ๆ เพื่อช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานให้ลงตัวยิ่งขึ้น

การสร้างภาพร่าง

ข้าพเจ้าได้นำเอารูปถ่ายที่บันทึกจากความทรงจำของตัวเอง นำมาสร้าง
เป็นลักษณะแบบร่าง (SKETCH) ด้วยสีอคริลิก (ACRYLIC) โดยลงสีเฉพาะ
รูปทรงของลักษณะอาคาร ท่าทางต่าง ๆ ให้เป็นแบบเฉพาะตัวของข้าพเจ้าโดยไม่คำนึง
ถึงความถูกต้องของหน้าตา สัดส่วน กล้ามเนื้อ หรือการก้ม เอี้ยวตัว บิดตัวที่ผิดจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นจริงไป การให้สีในรูปทรงไม่ได้ให้สีตามผิวเนื้อธรรมชาติ เพราะไม่ต้องการแสดงความเหมือนจริง (REALISTIC) จากนั้นได้นำภาพร่างต้นแบบเข้าเครื่อง COMPUTER ด้วยการ SCAN แล้วใช้โปรแกรม PHOTOSHOP ในการสร้างงานภาพร่างที่สมบูรณ์ โดยใช้ PROGRAME นี้ในเรื่องของการจัดวางโครงสร้างของภาพ การเลือกใช้สีในพื้นที่ว่าง รวมถึงการสร้างน้ำหนักของภาพในพื้นที่ระยะด้านหลังของภาพด้วย จากนั้นจึง PRINT ออกมาเป็นภาพที่ยังไม่สมบูรณ์นัก นำมาแต่งสีและน้ำหนักด้วยสีเมจิก (MAGIC COLOUR) ปากกา สีไม้ สีอคริลิค (ACRYLIC) อีกครั้งให้กลมกลืน และแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ข้าพเจ้าต้องการในงาน

การพัฒนาภาพร่างแบ่งเป็น 4 ระยะ

ภาพร่างชุดที่ ๑

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงของคนนั่งกอดเข่าในอาคารที่นิ่งสงบ ในมุมมองด้านข้าง ด้วยการนำรูปทรงเดี่ยวมาจัดทำซ้ำเรียงซ้อนต่อกันขึ้นไปจนสุดขอบด้านบนของผืนผ้าใบ โดยให้มีรูปทรงเล็กบ้างใหญ่บ้าง โดยมีโครงสร้างหลักเป็นสามเหลี่ยมเมื่อมองโดยรวมจัดวางทิศทางการนั่งของรูปทรงให้หันหัวชนกันบ้าง หันหลังชนกันบ้าง ใช้สีและน้ำหนักที่เข้มบนรูปทรง เพื่อความรู้สึกกดดันภายในจิตใจ วางรูปทรงที่ต้องการเน้นให้อยู่ระยะหน้าสุด โดยใช้สีที่แตกต่างจากรูปทรงอื่น พื้นที่ว่างของภาพทำหน้าที่เป็นตัวสร้างบรรยากาศให้งานมีความรู้ถึงความเหงา อ่างว้าง ไกลออกไปไม่สิ้นสุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ ๒

ได้มีการเพิ่มรูปทรงใหม่ขึ้นมา มีความจริงจังในลักษณะท่าทางมากขึ้น มีมุมมองแปลกใหม่จากเดิม โครงสร้างยังคงลักษณะของสามเหลี่ยม มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการจัดวาง และสีของรูปทรง การเพิ่มเงาให้กับรูปทรงบนพื้นที่ยาว ปรับสีของพื้นที่ยาวให้มีความเข้มจัดของสีลดลงเพื่อนำรูปทรงของงานให้โดดเด่น

ภาพร่างชุดที่ ๓

ในชุดนี้ได้พัฒนาในด้านรูปแบบให้แปลกใหม่ไปจาก ๒ ชุดแรก ด้วยการนำตารางช่องสี่เหลี่ยมมาใช้ในงาน เพื่อต้องการแสดงรูปทรงให้เด่นชัด โดดเด่น สีในรูปทรงมีความจัด และค่อนข้างมีน้ำหนักที่เข้ม เพื่อต้องการแสดงความถี่ไหลของเส้นรอบนอกจากรูปทรง พื้นที่ยาวมีการใช้สีอ่อนเพื่อส่งผลให้กับรูปทรงมีความโดดเด่นยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ ๔

ได้พัฒนาความคิด ด้านรูปแบบในลักษณะตารางช่องสี่เหลี่ยมให้มีความหลากหลายของช่องตาราง โดยมีเล็กบ้างใหญ่บ้าง ซึ่งจากเดิมเป็นเพียงช่องสี่เหลี่ยมด้านเท่าเรียบ ๆ และสร้างรูปทรงให้มีมุมมองที่แปลกไปจากเดิมด้วยการเพิ่มมุมมองด้านบนอีกมุมมองหนึ่ง แต่ยังคงมุมมองด้านตรง ด้านข้างไว้ด้วย มีการใช้สีแปร่งให้มีร่องรอยหลงเหลือเพื่อสร้างพื้นผิวบนที่ว่าง และในรูปทรงเพื่อแสดงออกถึงความรู้สึกส่วนตัวออกมาในงาน

หลังจากสร้างภาพร่างในแต่ละครั้ง และแก้ไขปัญหาค้นคว้าประกอบสมบูรณ์ลงตัวและยังสามารถแสดงถึงภาวะอารมณ์ภายในได้อย่างเด่นชัด จึงเลือกภาพที่มีความคิดเห็นว่าดีที่สุด เพื่อนำมาปฏิบัติงานในงานจริง

โดยได้นำ ภาพร่างที่ ๒ ในชุดที่ ๑

ภาพร่างที่ ๒ ในชุดที่ ๒

ภาพร่างที่ ๒ ในชุดที่ ๓

ภาพร่างที่ ๒ ในชุดที่ ๔

นำมาขยายแบบร่างลงบนพื้นผ้าใบ

บทที่ ๔

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ และการพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

การสร้างองค์ประกอบในผลงานของข้าพเจ้าประกอบด้วย ๓ ส่วนใหญ่ ๆ คือ เนื้อหา รูปแบบ และกระบวนการสร้างสรรค์

เนื้อหา

แสดงออกถึงสภาวะอารมณ์ ความเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง ไม่รับรู้ต่อสิ่งรอบข้าง นิ่ง (STATIC) เนื้อหาความเป็นจริง (SURREALISM)

รูปแบบ

รูปแบบผลงานของข้าพเจ้าเป็นสื่อของสาขาวิชา จิตรกรรม ใช้ฝีแปรงของภู่กันเป็นหลัก ประกอบด้วย ทักษะธาตุ (ELEMENT) ที่สำคัญในการสร้างสรรค์ คือ

รูปทรง

ได้นำเอารูปทรงที่มีลักษณะบ่งบอกอาการเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง ไร้พลัง นิ่ง (STATIC) ไม่สนใจและรับรู้ต่อผู้คนรอบข้างมาใช้ มีท่าทางต่างกันไป ท่านอนกอดอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

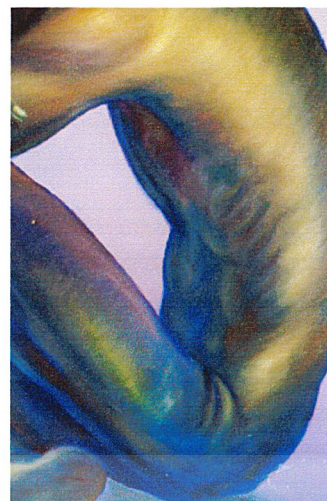
มือทำวาทกรรม โดยนำเอารูปทรงเดี่ยวแต่ละรูปมารวมกลุ่มให้เกิดโครงสร้างของงาน ขึ้นบ้าง หรือนำมาจัดวางซ้อนกันเป็นกลุ่ม ๆ บ้าง ทั้งหมดนั้นเพื่อต้องการแสดงถึงความ แม้จะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มสังคม แต่กลับมีความเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง ไม่สนใจรับรู้ ต่อผู้คนรอบข้าง ถึงจะอยู่ใกล้ชิดกันแค่ไหนก็ตาม อีกทั้งยังมีการนำรูปทรงมาจัดวาง รูปทรงเดี่ยว แล้วตีตารางเป็นช่องใส่รูปทรงเดี่ยวเข้าไปแต่ละช่อง แตกต่างกันในลักษณะอาคาร ท่าทาง อิริยาบถ นอน นั่ง กอดเข้า เอี้ยวตัว เพื่อต้องการแสดงถึงความ โดดเดี่ยวที่อยู่ในจิตใจ ความกอดกันอยู่แต่ในโลกแคบของตัวเอง อึดอัด ทั้งรูปทรงรวมกลุ่ม และรูปทรงเดี่ยว แสดงหน้าที่สะท้อนสภาพภายใต้จิตใจในความ โดดเดี่ยว ไร้พลังใจของผู้คนในเมืองใหญ่

นำหนัก

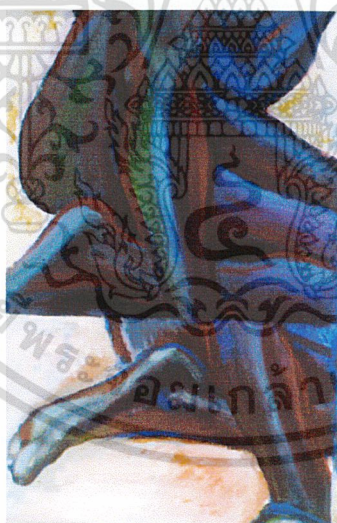
มีส่วนทำให้รูปทรงดูโดดเด่น สร้างความรู้สึกที่ต้องการแสดงออกอย่างชัดเจน ในเรื่องของความกอดกันที่มีอยู่ในจิตใจ ตลอดจนน้ำหนักในพื้นที่ว่างที่มีความแบน ในผลงานบางชิ้น เพื่อผลของความอ้างว้างไร้ทิศทาง โดยใช้น้ำหนักที่เข้มจัด บนรูปทรง ทั้งยังแสดงระยะใกล้ – ไกลของภาพ โดยรูปทรงที่มีน้ำหนักเข้มจัดจะเป็น ระยะใกล้ รูปทรงที่มีน้ำหนักของความจืดจางจะอยู่ไกลออกไปเป็นระยะหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว

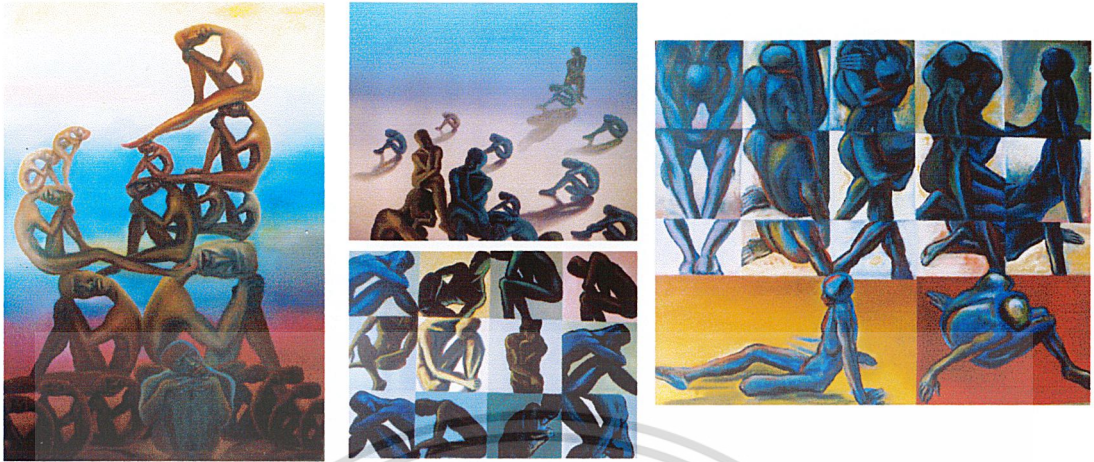
พื้นผิวที่มีปรากฏอยู่บนรูปทรงของผู้คนเป็นรอยฝีแปรงเพื่อแสดงถึงว่า เรื่องราวต่าง ๆ ในสังคมที่ทำให้รู้สึกผิดหวัง ท้อแท้ เหนื่อยอ่อน เข้ามากระทบจิตใจมากมาย จนเกิดเป็นความรู้สึกไม่ไว้ใจใครในจิตใจ ในด้านของพื้นที่ว่างที่ปรากฏร่องรอยของฝีแปรงล้อมรอบรูปทรงของผู้คนเพื่อหมายถึงเรื่องราวต่าง ๆ มากมายที่มีอยู่ตลอดเวลา รอบข้างของผู้คนที่พร้อมจะผ่านเข้ามาหาตัวเรา

เส้น

เส้นมีปรากฏอยู่บนรูปทรงของผู้คนที่มียบทบาทในงานเป็นอย่างมาก ในเรื่องของการแสดงทิศทางของรูปทรง ความเป็นกล้ำเนื้อ ทั้งยังช่วยสร้างองค์ประกอบรูปทรงของงานชิ้นใหม่ในการจัดวาง ขณะเดียวกันยังแสดงถึงอารมณ์ภายในจิตใต้สำนึกออกมาด้วยเส้นที่มีการบิดเบี้ยว ลื่นไหลตามอวัยวะต่าง ๆ เช่น มือ แขน ขา ลำตัว กล้ามเนื้อ ศีรษะ ที่มีความผิดเพี้ยนจากความเป็นจริงไปเล็กน้อย เพื่อต้องการสื่อภาวะอารมณ์ที่มีความผิดปกติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี

ในรูปทรงของผู้คนมีการใช้ที่มีน้ำหนักค่อนข้างเข้ม เช่น น้ำตาลแดง น้ำเงิน ม่วงน้ำเงิน ม่วงแดง เขียว และดำ เพื่อแสดงภาวะอารมณ์ที่กดคั้น เก็บกด หนักนึ่ง ในพื้นที่ว่างได้ใช้สีอ่อนหลายเฉดสี เช่น เขียวอ่อน ชมพู สีเนื้อ น้ำตาลอ่อน แดงอ่อน เหลืองอ่อน ฟ้า ซึ่งเป็นสีที่พบได้จนเจนตาในเมืองหลวง จุดมุ่งหมายเพื่อแสดงถึง สภาพแวดล้อมของสังคมเมืองที่มีสีสันมากมาย แต่กลับไม่สามารถสร้างความตื่นตัว ในด้านจิตใจให้พ้นจากสภาพความเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้างได้

พื้นที่ว่าง

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ว่างเปล่า เพื่อเน้นให้รูปทรงมีความโดดเด่น แล้วทำให้เกิดความรู้สึกเหงา อ้างว้าง โดดเดี่ยว การไล่น้ำหนักจากสว่างแล้วค่อย ๆ มีดไป ในส่วนของพื้นที่ข้างหลัง ผลงานบางชิ้นสร้างบรรยากาศให้มีความลึก ให้รู้สึกถึงความเว้งว่าง ไร้จุดหมาย ไร้ผู้คนรอบข้าง บางชิ้นเป็นพื้นแบนไม่สร้างน้ำหนักได้ เพื่อจะสื่อถึงความโดดเดี่ยว สงบนิ่ง ท่ามกลางสังคมเมืองที่เต็มไปด้วยสีสัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการสร้างสรรค์

ผลงานใน ๒ ชั้นแรก ของข้าพเจ้าใช้วิธีการระบายด้วยสีน้ำมัน (OIL COLOUR) บนผ้าใบ

ผลงานใน ๒ ชั้นหลัง ใช้วิธีการระบายด้วยสีอะคริลิก (ACRYLIC) บนผ้าใบ

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ศิลปะของข้าพเจ้า แบ่งเป็น ๔ ระยะ คือ

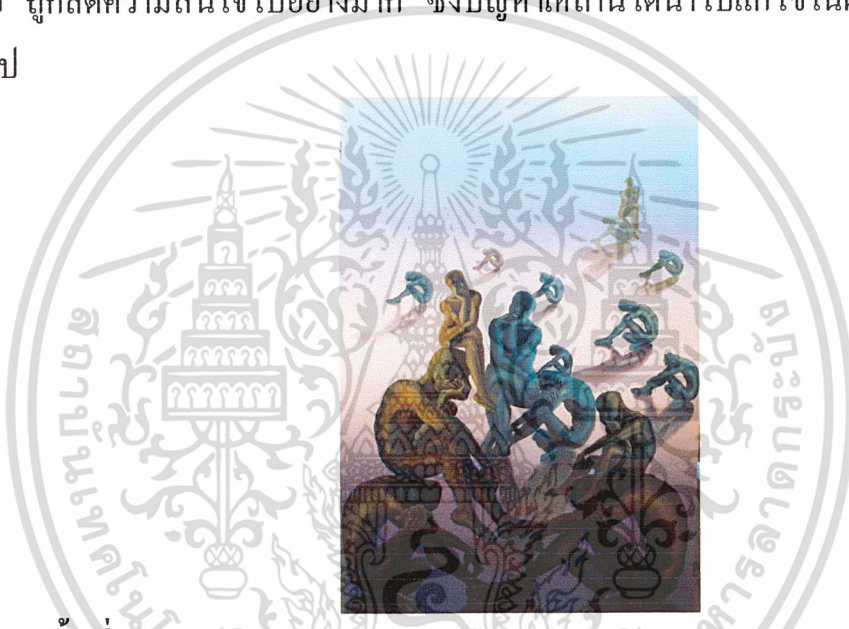

ภาพผลงานชิ้นที่ ๑

ผลงานชิ้นนี้ใช้รูปทรงของคนในลักษณะนั่งกอดเข้า มีการจัดจังหวะการซ้ำรูปทรงแต่แตกต่างกันด้วยทิศทางในการหันเห เพื่อแสดงออกถึงความห่างเหินจัดองค์ประกอบด้วยการนำรูปทรงมาวางทับซ้อนเล็กบ้างใหญ่บ้าง เป็นโครงสร้างสามเหลี่ยม ภาพออกมามีลักษณะนิ่ง (STATIC) เมื่อเริ่มมองจากด้านล่างสุดที่กำหนดให้เป็นระยะหน้า จะมีน้ำหนักที่เข้มจัดของรูปทรงที่วางเรียงกันด้วยการหันหลังชนกันตรงกลางของผืนผ้าใบ แล้วกระจายออกซ้ายขวาด้วยน้ำหนักที่เท่ากันและทับซ้อนกันด้วยการนำรูปทรงเดี่ยว ของคนนั่งกอดเข้าในมุมมองด้านตรงให้เป็นระยะหน้าสุดด้วยการให้สีที่รูปทรงให้มีความแตกต่างจากรูปทรงตัวอื่น จากนั้นเมื่อมองถัดขึ้นไปเป็นระยะที่เป็นรูปทรงของคนนั่งหันหลังชนกันสองรูป โดยที่ด้านซ้ายจะเล็กกว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านขวาเล็กน้อย จากนั้นจัดวางรูปทรงซ้ำซ้อนเรียงต่อกันขึ้นไปจนสุดขอบพื้นผ้าใบ ก่อให้เกิดพื้นที่ว่างและช่องไฟเป็นจังหวะที่สวยงาม ประกอบกับรูปทรงที่เรียงต่อกันอย่างค่อนข้างถี่ถี่ไหล เส้นรอบนอกของรูปทรงไม่แข็งกระด้าง แต่ลักษณะของรูปทรงที่ดูยืดหยุ่นทำให้ดูน่ากลัว เหมือนภาพหลอนมากกว่าจะแสดงถึงความเหงา อีกทั้งรูปทรงที่กระจายอยู่ซ้าย-ขวา ด้านล่าง มีบางส่วนหลุดออกจากขอบพื้นผ้าใบ ทำให้เหมือนถูกตัดขาด ตลอดจนพื้นที่ว่างที่ใช้สีสดและเข้ม จัดทำให้รูปทรงที่ต้องการนำเสนอ ถูกลดความสนใจไปอย่างมาก ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้นำไปแก้ไขในผลงานชิ้นที่ ๒ ต่อไป

ภาพผลงานชิ้นที่ ๒

จากความเหมือนกันของรูปทรงมีมากเกินไป จึงได้ถูกพัฒนาให้รูปทรงมีความแตกต่างกันมากยิ่งขึ้น ชัดเจนขึ้น ลักษณะกล้ำเนื้อการบิดตัว เอี้ยวตัว การเอียงคอ มีการหาข้อมูลเพิ่มเติมจากความเป็นจริงของลักษณะอาคารเวลานั่งในท่าทางต่าง ๆ จากรูปถ่าย จากผู้คนรอบข้าง ซึ่งในชิ้นที่ ๑ ไม่มีการหาข้อมูลเหล่านี้ แต่อาศัยความรู้สึกและความทรงจำที่ได้เห็นจากผู้คนตามสถานที่ต่าง ๆ แทน ในชิ้นนี้การจัดวางยังคงมีโครงสร้างเป็นสามเหลี่ยม เมื่อมองโดยรวมแต่ไม่จัดวางด้วยการเรียงซ้อนต่อกันเหมือนชิ้นแรก มีการกระจายรูปทรงเป็นกลุ่มเล็กสามกลุ่ม โดยกำหนดให้เป็นระยะหน้าและระยะสอง นำรูปทรงเดี่ยววางกระจายอยู่ในระยะไกล โดยให้รูปทรงในระยะไกลมีรูปทรงขนาดเล็กกว่าระยะหน้า ในเรื่องของสี ภาพระยะไกลจะมีสีจัดน้อยกว่าระยะหน้า รูปทรงแต่ละรูปสร้างให้มีเงาทอดยาวมาข้างหน้าเพื่อให้เกิดระยะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์เพื่อการเรียนการสอน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไกล-ใกล้ อีกทั้งต้องการให้รูปทรงมีลักษณะนั่งติดพื้นไม่ลอยอยู่ในอากาศ พื้นที่ว่างที่
ทำหน้าที่ทั้งระยะหน้า-หลัง ไกล-ใกล้ ได้ถูกแก้ปัญหาในเรื่องของสีให้มีความจัดน้อย
ลงด้วยการผสมสีขาว ปัญหาที่เกิดขึ้นจนเห็นเด่นชัดคือ วิถีกระบวนการสร้างสรรค์
เกิดปัญหาในเรื่องการเกลี่ยสีให้เกิดความกลมกลืนของเงาและรูปทรงกับพื้นที่ว่าง
ไม่ได้ทำให้ขาดความสัมพันธ์ของภาพทั้งหมด ตลอดจนปัญหาในการเกลี่ยสีบนรูปทรง
ของคนในท่าทางต่าง ๆ ขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในเรื่องของพื้นผิวที่มีทั้ง
ลักษณะเกลี่ยเหมือนจริง และลักษณะที่ไม่เหมือนจริง สาเหตุเพราะเวลาในการเกลี่ยสี
ต้องอาศัยเวลาและสมาธิอย่างมาก จึงทำให้ภาพดูไม่สมบูรณ์ผลงานชิ้นนี้มีการใช้สีบน
รูปทรงที่หลากหลายกว่าชิ้นงานชิ้นแรก แต่ยังคงความจัดของสีไว้ในรูปทรงเช่นเดิม
ผลงานชิ้นที่ ๑ และชิ้นที่ ๒ นี้ ใช้กระบวนการของสีน้ำมัน (OIL COLOUR)
บนผ้าใบ

ผลงานชิ้นที่ ๓

ข้าพเจ้าได้แก้ปัญหาจากผลงานชิ้นที่ ๒ ด้วยการเปลี่ยนวิถีกระบวนการ
สร้างสรรค์ผลงานจากสีน้ำมัน (OIL COLOUR) เป็นสีอะครีลิค (ACRYLIC)
ที่มีความแห้งเร็วกว่าสีน้ำมัน (OIL COLOUR) ทำให้ควบคุมในการระบายสีได้ง่าย
 อีกทั้งยังแสดงออกถึงอารมณ์เฉพาะตัวของข้าพเจ้าได้ดีกว่า ในด้านรูปแบบการจัดวาง
ได้พัฒนารูปแบบจากโครงสร้างใหญ่มาเป็นการตีตารางเป็นสี่เหลี่ยมด้านเท่า ๑๒ ช่อง
เพื่อแสดงถึงภาวะอารมณ์ในโลกส่วนตัวที่รู้สึกอัดอัด ในเรื่องของรูปทรงได้มีการ
นำท่าทางที่แปลกใหม่กว่าเก่า แต่ยังคงรูปทรงบางท่าทางไว้ที่มีความงามของ
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้นรอบนอก ทำทางที่นำเสนอยังคงลักษณะอาการของความเหงา อ่างกว้าง โดดเดี่ยว ไร้อยู่ การใช้สีในรูปทรงเพิ่มความจัดของสี ให้มีความเข้มจัด เพื่อสร้างความรู้สึกลงในเรื่องของความกดดันต่อสภาพแวดล้อม พื้นที่ว่างในแต่ละช่องเป็นสีอ่อนมีหลายสี เพื่อสื่อถึงความมีสีสันของสังคมเมือง ปัญหาในผลงานชิ้นนี้ คือ รูปทรงดูแข็ง ไม่ลื่นไหล รายละเอียดหายไปในเรื่องของลักษณะกล้ามเนื้อ มือเท้า มีความหยาบ ในการระบายสี วิธีการในกระบวนการสร้างยังไม่สมบูรณ์ทำให้ความสนใจในผลงานลดลง ผลงานชิ้นนี้มีความน่าสนใจด้านรูปแบบและมุมมองที่แปลกใหม่

ภาพผลงานชิ้นที่ ๔

ข้าพเจ้าได้นำรูปแบบของผลงานชิ้นที่ ๓ มาพัฒนาขึ้นโดยคงความเป็นช่องของตารางสี่เหลี่ยมไว้ แต่ให้มีขนาดไม่เท่ากันทุกช่อง ทำให้เกิดองค์ประกอบที่แปลกออกไป แต่ยังคงจุดมุ่งหมายในการสร้างสรรค์ไว้ได้อย่างเดิมด้วยการสร้างช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าด้านล่างสุดของภาพ แบ่งเป็นซ้าย-ขวา ให้ช่องซ้ายมีพื้นที่ยาวกว่าทางช่องขวา จากนั้นมีช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าซ้ำเป็นแนวยาวต่อกันห้าช่อง แล้วต่อด้วยช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีขนาดใหญ่ขึ้นอีกเล็กน้อยเป็นแนวต่อกันห้าช่อง จากนั้นจึงจบด้วยช่องสี่เหลี่ยมด้านเท่าบนสุดขอบด้านบนของผืนผ้าใบ โดยช่องสี่เหลี่ยมแต่ละช่องมีรูปทรงของคนในลักษณะท่าทางที่ไม่ซ้ำกัน และมีมุมมองจากทั้งด้านบน ด้านข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านตรง ในอาคารนั่งเอามือเท้าไปข้างหลังบ้าง นั่งกอดเข่าบ้าง นั่งเหยียดแขน
นั่งงอตัว เป็นต้น

รูปทรงมีการใช้สีดำ สีน้ำเงิน สีแดง เป็นเส้นรอบนอก แต่ภายในรูปทรงคน
จะใช้สีเข้มจัด มีน้ำเงินม่วง แดง เขียว ดำ เหลือง เพื่อสร้างผลทางด้านความกดดัน
และแต่ละรูปทรงมีร่องรอยของสีแปร่งที่จูงใจทำให้เกิดขึ้น เพื่อแสดงร่องรอยของ
สภาพแวดล้อมที่ผ่านเข้ามากระทบต่อจิตใจของผู้คนในสังคม ในพื้นที่ว่างได้มีร่องรอย
สีแปร่งเกิดขึ้นอย่างมากมาย และมีสีต่าง ๆ ปะปนกันอยู่ในช่องเดียวกัน โดยยังคงเป็น
สีอ่อน เพื่อเน้นรูปทรงให้โดดเด่น ในผลงานชิ้นนี้ได้แก้ปัญหาในเรื่องของความแข็ง
ไม่ลื่นไหลของรูปทรงด้วยการใช้เส้นสีดำ แดง ฟ้า น้ำเงิน สร้างเส้นรอบนอกให้มี
ความลื่นไหลเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังใช้สีแปร่งลงในพื้นที่ว่างให้มีความยุ่งเหยิง
เพื่อต้องการแสดงถึงสภาพแวดล้อมอันวุ่นวาย ที่มีเข้ามากระทบจิตใจต่อผู้คน
ในสังคมเมืองเสมอ ผลงานชิ้นนี้นับว่ามีความสมบูรณ์มากที่สุดใน ๔ ชิ้น ทั้งหมด
เพราะมีการแก้ปัญหาในเรื่องของการใช้รูปทรง พื้นผิว เส้น และความสัมพันธ์
ของภาพได้อย่างลงตัว

ภาพประกอบข้อมูลที่ ๑

ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูลที่ ๒

ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกภาพถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูลที่ ๓

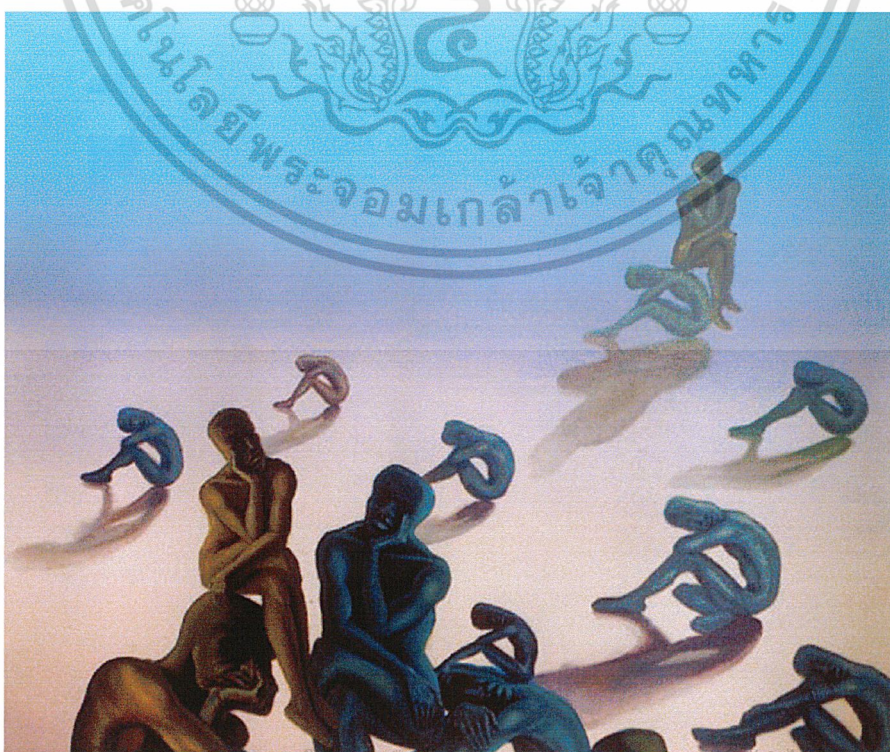

ข้อมูลที่ได้จากการร่างภาพด้วยลายเส้นปากกา และสีอะคริลิก (ACRYLIC)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพแสดงเรื่องของฟีนีซ น้าหนัก ดายเส้น รูปทรง สี พื้นทีว่าง

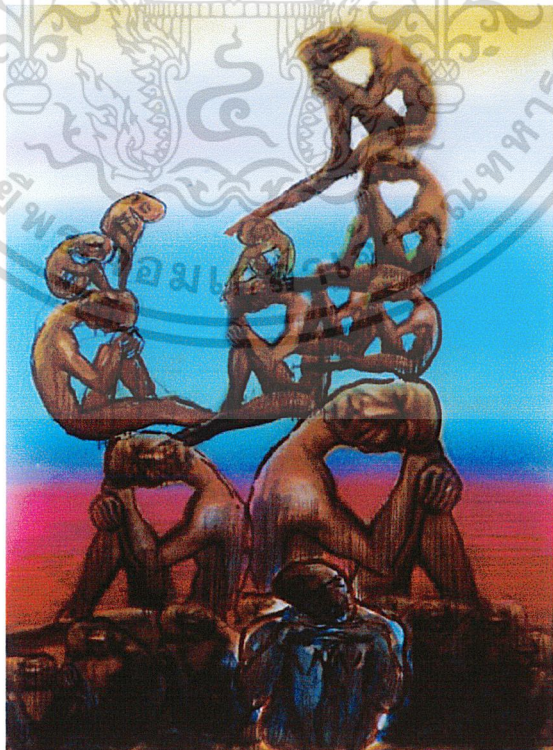

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนเวลาห้บการใชงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมอนุญาตเห็นาไปเซบระเขนดานการค้
ไมวากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อิกทั้งห้ามมิใหัดัดแปลงเนื้อหา และตองอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช

ภาพร่างชุดที่ ๑

ชั้นที่ ๑

ชั้นที่ ๒

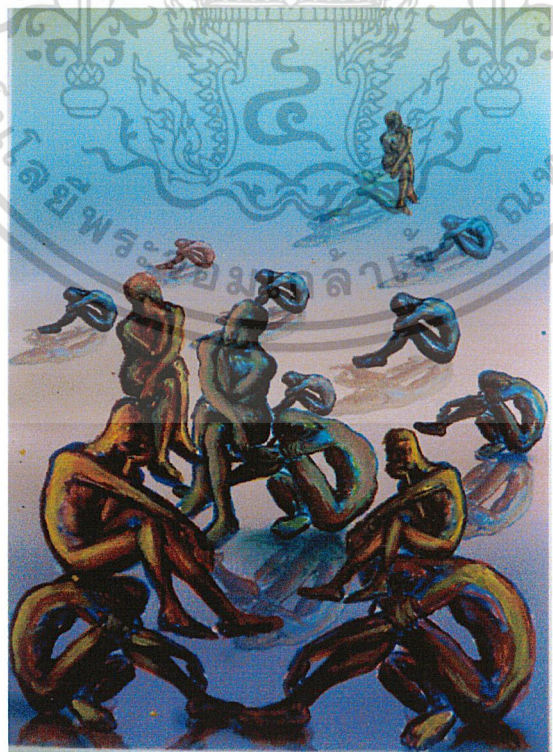
ภาพร่างชุดที่ ๑

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ ๒

ชั้นที่ ๑

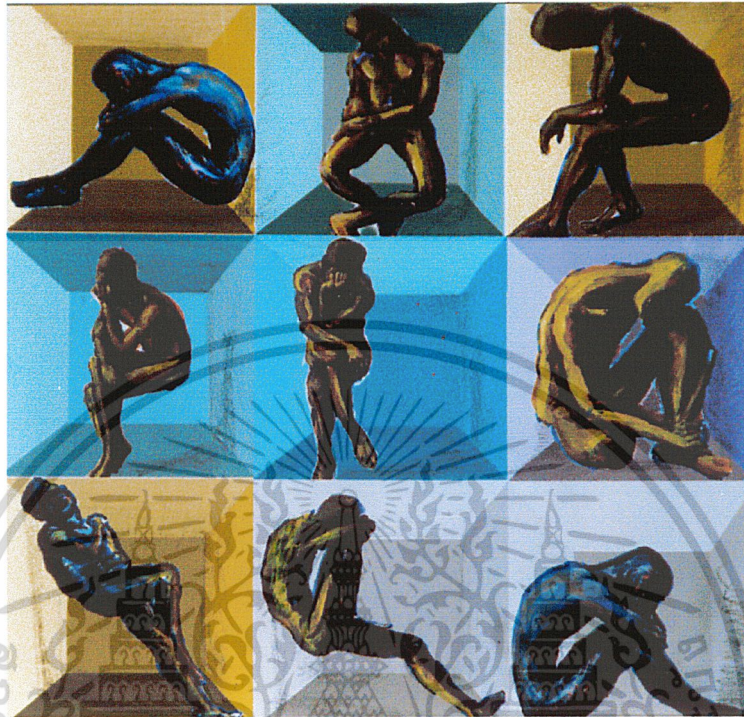

ชั้นที่ ๒

ภาพร่างชุดที่ ๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ ๓

ชั้นที่ ๑
ชั้นที่ ๒

ภาพร่างชุดที่ ๓

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ ๔

ชั้นที่ ๑
ชั้นที่ ๒

ภาพร่างชุดที่ ๔

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายละเอียดภาพผลงานศิลปะนิพนธ์

ชื่อผลงาน	เทคนิค	ขนาด
ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึก ของผู้คนในสังคมเมืองหลวง	จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ (Oil on Canvas)	2.15 x 1.50 cm.
ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึก ของผู้คนในสังคมเมืองหลวง	จิตรกรรมสีน้ำมัน บนผ้าใบ (Oil on Canvas)	2.30 x 1.50 cm.
ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึก ของผู้คนในสังคมเมืองหลวง	จิตรกรรมสีอะคริลิก บนผ้าใบ (Acrylic on Canvas)	2.00 x 1.50 cm.
ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึก ของผู้คนในสังคมเมืองหลวง	จิตรกรรมสีอะคริลิก บนผ้าใบ (Acrylic on Canvas)	1.80 x 1.50 cm.

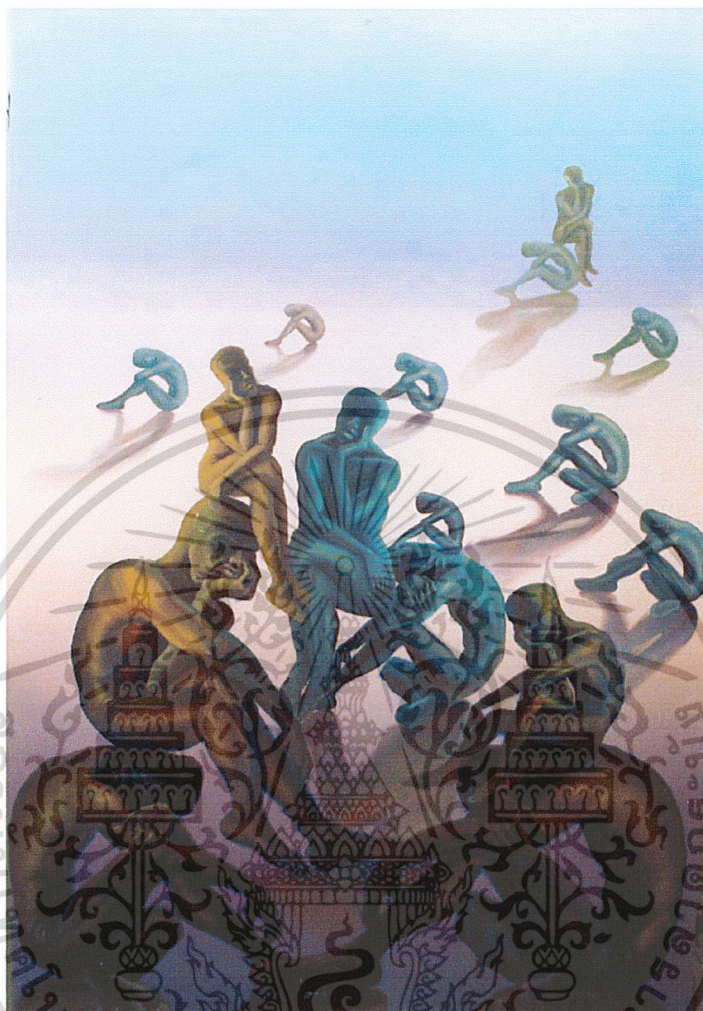

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชื่อผลงาน ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมืองหลวง,
พ.ศ. ๒๕๔๔
- เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ (OIL ON CANVAS)
- ขนาด 2.15 x 1.50 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชื่อผลงาน ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมืองหลวง,
พ.ศ. ๒๕๔๔
- เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ (OIL ON CANVAS)
- ขนาด 2.30 x 1.50 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชื่อผลงาน ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมืองหลวง,
พ.ศ. ๒๕๔๔
- เทคนิค สีอคริลิกบนผ้าใบ (ARCYLIC ON CANVAS)
- ขนาด 2.00 x 1.50 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ชื่อผลงาน** ความเป็นจริงภายใต้จิตสำนึกของผู้คนในสังคมเมืองหลวง,
พ.ศ. ๒๕๔๔
- เทคนิค** สีอคริลิกบนผ้าใบ (ARCYLIC ON CANVAS)
- ขนาด** 1.80 x 1.50 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๕

บทสรุป

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ เป็นการสะท้อนภาพของภาวะอารมณ์ภายในจิตใต้สำนึกของผู้คนในสังคม ซึ่งรวมถึงตัวของข้าพเจ้าในแง่ของความเหงา โดดเดี่ยว อ้างว้าง ไร้พลัง นิ่ง (STATIC) ไม้รับรู้ต่อสิ่งรอบข้างของตัวเอง ที่มีผลกระทบโดยตรงจากสภาพแวดล้อมและสภาพเศรษฐกิจทางสังคม ตลอดจนสถาบันทางครอบครัวในความเร่งรีบต่อหน้าที่การงาน และการดำเนินชีวิตประจำวันจนเกิดความห่างเหินทางจิตใจระหว่างบุคคลต่อบุคคล ในสังคมและผู้คนรอบข้างในครอบครัว อันเป็นจุดประสงค์หลักที่มีความสำคัญ เพื่อต้องการให้ผู้คนในสังคมเมืองได้ตระหนักถึงความเปราะบางของภาวะทางอารมณ์ที่อ่อนไหว อันจะนำไปสู่สาเหตุของปัญหาสังคมที่สร้างภาวะให้แก่ผู้คนส่วนใหญ่ตามมา ไม่ว่าจะเป็นการฆ่าตัวตาย หรือการคิดสิ่งเสียดสี เป็นต้น ซึ่งนับวันจะเพิ่มขึ้นอย่างมากมาตามสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้าบอกเล่าเรื่องราวผ่านธาตุทางทัศนศิลป์ ซึ่งได้มีการพัฒนาและแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง จนเกิดผลงานที่มีความสมบูรณ์ทั้งในด้านองค์ประกอบและการแทนค่าความหมายได้ตรงตามแนวความคิด และเป็นไปตามความต้องการในการแสดงออกของตัวข้าพเจ้า

ประวัติ

ชื่อ นายอัคคเดช ดลสุข
MR. ACCDET DONSUK

เกิด ๑๑ สิงหาคม ๒๕๑๖

การศึกษา การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.)
วิทยาลัยช่างศิลป์ ลาดกระบัง
ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
627/4 ม. ริมสวน ลาดกระบัง อ่อนนุช ลาดกระบัง 10520

ที่อยู่
เกียรติประวัติ
๒๕๓๕

รางวัลที่ ๓ ประเภทลายรดน้ำ ของวิทยาลัยช่างศิลป์
ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้